

3-10 Ιανουαρίου 2021

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΜΠΡΟΣΕΥΧΩΝ

Εθνεγερσία και Πνευματική Παλιγγενεσία

**Πρόγραμμα Συμπροσευχών
Αφιερωμένο στην Επέτειο των 200 Χρόνων
από την Εθνική Παλιγγενεσία του 1821**

Εθνεγερσία και Πνευματική Παλιγγενεσία

Αγαπητοί Αδελφοί,

Το 2021 θα είναι μια ιδιαίτερη χρονιά για την πατρίδα μας. Γιορτάζουμε τα 200 Χρόνια από την εξέγερση του Έθνους μας, όταν οι προ-προ-πάτορές μας πήραν τα όπλα και αποτίναξαν τον ξένο ζυγό. Ήθελαν να ζήσουν ελεύθεροι.

Κανένας Έλληνας, είτε ζει στην Ελλάδα είτε σε οποιοδήποτε μέρος της γης, σε όποιο πολιτικό κόμμα και αν ανήκει, και με όποιο τρόπο και αν λατρεύει τον Θεό, ακόμη κι αν δεν πιστεύει σε τίποτα, δεν μένει ασυγκίνητος μπροστά στο μεγάλο γεγονός της Εθνικής Παλιγγενεσίας. Είναι ένα γεγονός που ξεφεύγει από τα στενά εθνικά πλαίσια και περνάει στα μεγάλα καθοριστικά γεγονότα της ευρωπαϊκής και της παγκόσμιας Ιστορίας. Η Ελληνική Επανάσταση, εφάμιλλη της Γαλλικής Επανάστασης ή του Αμερικανικού Πολέμου της Ανεξαρτησίας, δίδαξε πολλά στον κόσμο από τότε μέχρι σήμερα. Ουσιαστικά, δίδαξε τις ιδέες της Ελευθερίας, της Ισότητας και της Αδελφοσύνης.

Ο «Πανελλήνιος Ευαγγελικός Σύνδεσμος» δεν θα μπορούσε να μείνει αδιάφορος μπροστά σ' αυτή τη μεγάλη επέτειο. Έτσι, παρακάμπτοντας την πολύχρονη συνήθειά μας, να έχουμε κοινό πρόγραμμα συμπροσευχών με τον «Πανευρωπαϊκό Ευαγγελικό Σύνδεσμο», σκεφτήκαμε να λάβουμε το ερέθισμα της ελληνικής Επετείου ως αφορμή έμπνευσης και πνευματικού προβληματισμού για τα θέματα των κοινών συμπροσευχών μας.

Ο Λόγος του Θεού μάς μιλάει για μια πνευματική «παλιγγενεσία», προϊόν του Αγίου Πνεύματος, σε πολλούς τομείς της χριστιανικής ζωής. Ας δούμε αυτές τις περιπτώσεις στις κοινές συναθροίσεις της πρώτης Εβδομάδας του νέου έτους, και ας προσευχηθούμε με έναν ιδιαίτερο τρόπο για το Έθνος μας, με βάση τις γενικές ιδέες που θα βρείτε στο Πρόγραμμα Προσευχών. Το κείμενο γράφτηκε από τον αδ. Χάρη Νταγκουνάκη, πολύτιμο συνεργάτη του Πανελληνίου Ευαγγελικού Συνδέσμου, τον οποίο και ευχαριστούμε θερμά.

Γιώργος Καλοτεράκης

Πρόεδρος του Πανελληνίου Ευαγγελικού Συνδέσμου

Συγγραφή κειμένων: Χάρης Νταγκουνάκης.

Βιβλικά κείμενα: από τη Νέα Μετάφραση της Βίβλου, εκδ. «Ελληνικής Βιβλικής Εταιρίας, © 2003.

Κυριακή 3 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2021

Η ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Ο Ιησούς είπε στον Νικόδημο:

«Σε βεβαιώνω, πως αν δεν γεννηθεί κανείς ξανά, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού» (Ιωάννης 3:1-15).

Ήταν νύχτα. Η Γραφή λέει πως οι άνθρωποι της αμαρτίας αγαπούν το σκοτάδι. Εδώ όμως έχουμε μια «εξαίρεση». Ίσως τη μόνη εξαίρεση που μέσα στη νύχτα διενεργείται μια αναζήτηση: η αναζήτηση του Διδασκάλου. Ένας άλλος δάσκαλος του νόμου, ραββίνος, πήγε και βρήκε τον Χριστό με έναν απέραντο θαυμασμό προς αυτόν, δηλώνοντας ότι τον αποδεχόταν ως διδάσκαλο. Ότι τον αναγνώριζε πως είναι ο απεσταλμένος του Θεού.

Ο Ιησούς παρέκαμψε όλες αυτές τις φιλοφρονήσεις και του έθεσε απλά την προϋπόθεση: αν ήθελε να δει τη βασιλεία του Θεού, έπρεπε να γεννηθεί ξανά. Η προϋπόθεση για την προσέγγιση στον Θεό δεν ήταν η πιστή εκτέλεση του νόμου, όπως δίδασκε ο Νικόδημος, ούτε η πιστή τήρηση των τελετουργικών κανόνων της *Τορά*. Ήταν να λάβει χώρα στη ζωή του μια παλιγγενεσία: η Παλιγγενεσία της Καρδιάς – να ξαναγεννηθεί από την αρχή.

Η βασιλεία του Θεού δεν ήταν κάτι γήινο, που θα εκδηλωνόταν ενδεχομένως κάποιο πρωί αιφνιδιαστικά, θα έδιωχνε τους Ρωμαίους και θα εγκαθίστατο στον Ισραήλ. Η βασιλεία ήταν κάτι πνευματικό, και η συμμετοχή σ' αυτήν απαιτούσε μια πνευματική, μια εκ νέου γέννηση.

Πολλές φορές ακόμα και άνθρωποι που έχουν γνωρίσει τον Θεό μέσα από κάποια νέα γέννηση που έλαβε χώρα στη ζωή τους, προσπαθούν να προβούν σε πνευματικές ενέργειες με σαρκικά μέσα. Ακόμα και να ευαρεστήσουν τον Θεό, ως χριστιανοί, με σαρκικές μεθόδους. Ξεχνούν ότι «τα πνευματικά πράγματα μόνο διά του Πνεύματος κατανοούνται» (Α΄ Κορ 2:14).

Τι ρόλο παίζει, άραγε, η πίστη στη ζωή μας; Πώς κατανοούμε το χωρίο «Ο δίκαιος θα ζήσει εκ πίστεως»; Οι άγιοι της παλιάς διαθήκης πίστευαν στον ερχομό ενός Μεσσία που τον είχε υποσχεθεί ο Θεός στον λαό του. Οι πιστοί της εποχής της εκκλησίας μέχρι σήμερα πιστεύουμε στον αναστημένο Σωτήρα μας. Άρα ΟΛΑ γίνονται με την πίστη. Αν σωθήκαμε διά πίστεως, τότε θα ζήσουμε και διά πίστεως. Αρκεί να έχει λάβει χώρα στη ζωή μας η παλιγγενεσία της καρδιάς. Αρκεί ο Θεός να έχει βγάλει την πέτρινη καρδιά μας και να μας έχει βάλει μια σάρκινη, μια καρδιά, δηλαδή, που να ευαισθητοποιείται στη φωνή και τα μηνύματα του Αγίου Πνεύματος (Ιεζ 36:26).

Ευχαριστούμε τον Θεό:

- * Γιατί κάποια μέρα τον γνωρίσαμε και γεννηθήκαμε από το Πνεύμα το Άγιο.
- * Γιατί τα πνευματικά πράγματα χρειάζονται μόνο ΠΙΣΤΗ και όχι ΓΝΩΣΗ για να κατανοηθούν.
- * Γιατί ο Χριστός μάς αποκάλυψε την αλήθεια της αναγέννησης.

Εξομολογούμαστε:

- * Ότι πολλές φορές αγνοούμε τη δύναμη της αναγέννησης.
- * Ότι προσπαθούμε να ζήσουμε τη ζωή του Χριστού με δικές μας δυνάμεις και αποτυγχάνουμε.

Παρακαλούμε:

- * Η πραγματικότητα της παλιγγενεσίας της καρδιάς μας να οδηγεί τη ζωή μας.
- * Ο Θεός να μας χρησιμοποιεί για τη σωτηρία των γύρω μας.
- * Για όλες τις διακονίες ευαγγελισμού στην πατρίδα μας.

Δευτέρα 4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2021

Η ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ ΤΟΥ ΜΥΑΛΟΥ

Μην προσαρμόζεστε στη νοοτροπία αυτού του κόσμου, αλλά να μεταμορφώνεστε συνεχώς προς το καλό, αποκτώντας το νέο φρόνημα του πιστού... (Ρωμ. 12:1-2).

Αποτελεί πάγια τακτική των γιατρών στις εγχειρήσεις εγκεφάλου να κρατούν τους ασθενείς ξύπνιους, προκειμένου να μπορούν να τους μιλήσουν, κι έτσι να εξασφαλίσουν ότι δεν παρεμβαίνουν σε άλλες περιοχές του εγκεφάλου, που δεν πρέπει. Κατά τη διάρκεια της εγχείρησης, ο εγκέφαλος είναι εκτεθειμένος, οπότε το κεφάλι του ασθενούς είναι περιορισμένο, έτσι ώστε να μην μπορεί να κουνηθεί και δημιουργηθεί πρόβλημα στη διαδικασία.

Ο Παύλος δεν είχε φυσικά υπόψη του αυτή την εξέλιξη της χειρουργικής, που έκανε την εμφάνισή της αιώνες μετά. Το αποτέλεσμα, ωστόσο, ήταν κάπως παρόμοιο: Ο απόστολος εννοούσε ότι για να αλλάξει η ζωή μας, και από άνθρωποι της αμαρτίας να γίνουμε άνθρωποι του Θεού, πρέπει πρώτα απ' όλα να λάβει χώρα στο μυαλό μας όχι απλά μια εγχείρηση αλλά μια παλιγγενεσία – μια ανακαίνιση από την αρχή. Είναι η Παλιγγενεσία του Μυαλού.

Είναι μια «επέμβαση» που καλούμε τον Θεό να την κάνει διαρκώς στο μυαλό μας διά της πίστewας. Αποφασίζουμε, δηλαδή, ως χριστιανοί να πάψουμε να σκεφτόμαστε όπως σκέφτονται οι άνθρωποι του κόσμου. Είναι γνωστός ο τρόπος σκέψης των ανθρώπων της εποχής μας – του «αιώνα» μας. Μας τον λέει ο απόστολος Ιωάννης στην Α΄ Επιστολή του (2:16): είναι «οι

αμαρτωλές επιθυμίες του εγώ – η λαχτάρα ν' αποκτήσουμε ό,τι βλέπουν τα μάτια μας – και η υπεροψία πως κατέχουμε γήινα αγαθά». Αυτό πρέπει να αλλάξει και πρέπει να αλλάξει από μέσα προς τα έξω.

Η διαρκής μεταμόρφωση του νου, η παλιγγενεσία του νου μας θα μετατρέψει τις αμαρτωλές επιθυμίες του εγώ σε αυτό που λέμε «θέλημα του Θεού». Θα αλλάξει τη λαχτάρα ν' αποκτήσουμε ό,τι βλέπουν τα μάτια μας σε λαχτάρα να αποκτήσουμε ανώτερα πράγματα που θα μας βοηθήσουν στην πνευματική μας ανάπτυξη. Τέλος, θα γκρεμίσει μέσα μας την υπεροψία γι' αυτά που κατέχουμε, τα φθαρτά αυτής της ζωής, μετατρέποντάς την σε μια άλλη καύχηση, που την αναφέρει αιώνες πριν ο προφήτης Ιερεμίας: «Όποιος θέλει να καυχάται, να καυχάται επειδή είναι ικανός να με γνωρίζει και να ξέρει ότι εγώ, ο Κύριος, ενεργώ με αγάπη, δικαιοσύνη και αξιοπιστία πάνω στη γη» (Ιερ 9:24). Σήμερα θα το λέγαμε: «όποιος θέλει να καυχάται, ας καυχάται για το ότι είναι παιδί του Θεού».

Δεν είναι μικρό πράγμα αυτό. Η καύχηση στον άνθρωπο έχει βάση το εγώ του. Η καύχηση στον χριστιανό έχει βάση τον Κύριο. Αλλά για να γίνει αυτή η μεταστροφή, είναι ανάγκη να λάβει χώρα η παλιγγενεσία του μυαλού – που λέγαμε!

Ευχαριστούμε τον Θεό:

- * Γιατί είναι έτοιμος να μας χαρίσει ένα καινούργιο μυαλό, που δεν θα έχει καμιά σχέση με την ανθρώπινη, την κοσμική σκέψη.
- * Γιατί αυτός είναι ο μεγάλος Χειρουργός που μπορεί με το αλάνθαστο νυστέρι του Αγίου Πνεύματος να επέμβει στον τρόπο σκέψης μας και να μας προσανατολίσει προς τη δική του σκέψη, αν του το ζητήσουμε.
- * Γιατί αναγνωρίζουμε τη δική του φροντίδα στις μέρες της πανδημίας. Είμαστε ευγνώμονες για το εμβόλιο και τα φάρμακα που κυκλοφόρησαν. Αλλά και για τους υγειονομικούς γιατρούς, τους νοσηλευτές και το διοικητικό προσωπικό των νοσηλευτικών ιδρυμάτων, που τόσα πολλά έχουν προσφέρει.

Εξομολογούμαστε:

- * Ότι δεν θυσιάζουμε εύκολα το δικό μας θέλημα και δυστροπούμε στην επέμβαση του Πνεύματος.
- * Ότι παρασυρόμαστε από τα κοσμικά κίνητρα για να καυχηθούμε και να προβάλλουμε το δικό μας θέλημα αντί για το θέλημα του Θεού το αγαθό, το ευάρεστο σ' αυτόν, το τέλειο.

Παρακαλούμε:

- * Να επεμβαίνει κάθε μέρα και να μας οδηγεί στην ανακαίνιση του μυαλού μας.
- * Να αρχίσουμε να βλέπουμε τη ζωή μέσα από ένα νέο ερώτημα-πρίσμα: «Τι θέλει από μένα ο Θεός; Ποιοι είναι σήμερα οι σκοποί του που θέλει να τους υπηρετήσω;»
- * Να οδηγήσει τις διακονίες της Κοινότητάς μας ανάμεσα σε ευάλωτες ομάδες συνανθρώπων μας, καθώς επίσης κι ανάμεσα σε πρόσφυγες και αστέγους.

Η ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

Ο Θεός μάς έσωσε, όχι για τα καλά έργα που τυχόν κάναμε εμείς, αλλά γιατί μας σπλαχνίστηκε. Μας έσωσε με το βάπτισμα της αναγέννησης και της ανανέωσης που χαρίζει το Άγιο Πνεύμα (Τίτον 3:3-7).

Ένα από τα στοιχεία που αναδεικνύουν το μεγαλείο της Βίβλου είναι κι ότι κάποτε χρησιμοποιεί πολλές και διάφορες εικόνες για να προβάλει το ίδιο πράγμα. Κάτι τέτοιο συμβαίνει κι εδώ. Τη δεύτερη μέρα του Προγράμματος μιλήσαμε για την παλιγγενεσία της καρδιάς. Η σημερινή βιβλική περικοπή αλλάζει σκηνικό, και προβάλλει στην οθόνη μας την αναγέννηση σαν ένα βάπτισμα που όλα τα αλλάζει. Στο πρωτότυπο κείμενο διαβάζουμε ότι το έργο της σωτηρίας μέσα μας γίνεται «διά λουτρού παλιγγενεσίας και ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου». Κάποιοι θεωρούν ότι εδώ γίνεται μια νύξη του βαπτίσματος στο νερό και του αποδίδεται η πνευματική του έννοια (πρβλ. Εφ 5:26).

Το βάπτισμα στο νερό είναι μια καθαρά συμβολική πράξη αλλά αυτό που συμβολίζει είναι μια δυνατή πραγματικότητα: Ο νέος πιστός, άλλος άνθρωπος βυθίζεται στο νερό, και άλλος βγαίνει απ' αυτό – ένας καινούργιος άνθρωπος εν Χριστώ. Το βάπτισμα σημαίνει την ένωση με κάτι ή κάποιον. Γι' αυτό ο Παύλος λέει ότι «όσοι έβαπτίσθημεν εις Χριστόν Ἰησοῦν, εις τόν θάνατον αὐτοῦ έβαπτίσθημεν». Ενωθήκαμε μαζί του στον θάνατο, τον ακολουθήσαμε στον τάφο με το βάπτισμα, και όταν βγαίνουμε από το νερό είναι ένας συμβολισμός ότι αρχίζουμε να περπατούμε μαζί του σε μια καινούργια ζωή (Ρωμ 6:3-4).

Αυτή η μεγάλη αλλαγή, η «Παλιγγενεσία του Βαπτίσματος» φαίνεται στην κύρια περικοπή μας, σε αυτά που προηγούνται του κεντρικού χωρίου μας. Ο Παύλος περιγράφει την προηγούμενη κατάσταση: «ήμασταν κάποτε άμυαλοι, απειθαρχοί, πλανεμένοι, υποδουλωμένοι σε κάθε λογής επιθυμίες και ηδονές· ζούσαμε μέσα στην κακία και στον φθόνο· ήμασταν μισητοί, και μισούσαμε ο ένας τον άλλο». Όλη αυτή η βρωμερή κατάσταση άλλαξε «διά λουτρού παλιγγενεσίας και ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου». Το βάπτισμα δεν είναι μέσον σωτηρίας αλλά συμβολίζει την αναγέννηση.

Ένα τελευταίο, που κάνει το βάπτισμα να ξεχωρίζει στη Βίβλο, είναι ότι συμμετέχουν σ' αυτό και τα τρία Πρόσωπα της Τριάδας: ο Πατήρ, ο Υιός και το Πνεύμα. Συνέβη στη Βάπτισμα του Ιησού στον Ιορδάνη, συνέβη στην Πεντηκοστή όταν ο Πατέρας έστειλε το Πνεύμα με τη μαιτεία του Υιού. Συμβαίνει και στην αναγέννηση, την «ανακαινώση» του καθενός μας. Ζητούμε από τον Πατέρα Θεό τη σωτηρία μας κατά χάριν, η οποία βασίζεται στο εξλαστήριο έργο του Χριστού και αναπτύσσεται μέσα μας με το έργο του Αγίου Πνεύματος. Ένας πλήρες έργο παλιγγενεσίας του βαπτίσματος μέσα μας.

Ευχαριστούμε τον Θεό:

- * Για τις τόσες εικόνες κατανόησης του θαυμάσιου έργου της χάριτος μέσα μας.
- * Γιατί ένα ακατόρθωτο έργο για το ανθρώπινο μυαλό, το έκανε κατορθωτό η χάρη και η δύναμη του Θεού Πατέρα, του Θεού Υιού και του Θεού Αγίου Πνεύματος.
- * Για την ηγεσία των εκκλησιών μας: τους ποιμένες, πρεσβυτέρους και διακόνους.

Εξομολογούμαστε:

- * Ότι πολλές φορές δεν καταλαβαίνουμε τη σημασία της πράξης του Βαπτίσματος στη ζωή μας.
- * Ότι μετά την αναγέννησή μας εξακολουθούμε να ζούμε την παλιά μας ζωή.

Παρακαλούμε:

- * Να κατανοήσουμε το τεράστιο έργο της Παλιγγενεσίας του Βαπτίσματος που έκανε για μας ο Θεός.
- * Να ζούμε την αλλαγμένη ζωή που γίνεται μαρτυρία σε μικρούς και μεγάλους. Προσευχόμαστε για τις διακονίες των Κατασκηνώσεων, των Κυριακών Σχολείων και γενικά για το έργο της χριστιανικής εκπαίδευσης στις εκκλησίες μας.

Τετάρτη 6 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2021

Η ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

«Με την αλήθεια σου, Άγιε Πατέρα, ξεχώρισέ τους από τον κόσμο· ο δικός σου ο λόγος είναι αλήθεια» (Ιωάννης 17:9-19).

Μια πιστή στον Χριστό μάνα είχε δύο παιδιά κι έναν άντρα να φροντίζει. Να είναι όλοι με καθαρά ρούχα για να ετοιμαστούν και να πάνε Κυριακή πρωί στην εκκλησία. Με τον άντρα της δεν είχε πρόβλημα. Εκείνος ήξερε να προσέχει τον εαυτό του και θα περίμενε υπομονητικά τους υπόλοιπους να ετοιμαστούν για να ξεκινήσουν όλοι μαζί. Με τον εαυτό της η μάνα δεν είχε πρόβλημα, απλή γυναίκα, σε λίγα λεπτά θα ήταν έτοιμη. Το πρόβλημα ήταν τα παιδιά. Τα έπλενε και τα έντυνε πρώτα από τους γονείς τους κι έπρεπε να τους περιμένουν. Όμως, έπρεπε να περιμένουν ήσυχα και χωρίς παιχνίδια και βόλτες στην αυλή, για να μη λερωθούν στο μετazύ, και πάει ο κόπος της μάνας χαμένος. «Καθίστε ήσυχα», τους έλεγε, «να ετοιμαστώ κι εγώ και να φύγουμε χωρίς να λερωθείτε».

Κάπως έτσι μπορούμε να καταλάβουμε το δύσκολο σχετικά εδάφιο της σημερινής προσευχής μας. «Με την αλήθεια σου ξεχώρισέ τους από τον κόσμο – ο λόγος ο δικός σου είναι αλήθεια». Εκείνη η μάνα ξεχώριζε και ετοιμάζε με τον λόγο της τα παιδιά της να είναι καθαρά και να περιμένουν υπομονητικά. Ο Λόγος του Θεού σχετικά με την εκκλησία είναι αξιόπιστος· και στις

μέρες τις δικές μας είναι ολοκληρωμένος, γραπτός και σίγουρος. Ο Θεός δεν ψεύδεται. Μπορούμε να τον εμπιστευτούμε.

Από την άλλη, ο απόστολος Παύλος μας εξηγεί πως ο Χριστός εξαγίασε την εκκλησία του «με το λουτρό του βαπτίσματος και με τον λόγο» –είναι το ίδιο νερό που αλλού το ονομάζει «λουτρό παλιγγενεσίας». Η καθημερινή ανανέωση της αγίας ζωής βασίζεται στον Λόγο του Θεού. Το βάπτισμα ήταν μια καθοριστικής σημασίας εξωτερική πράξη σε συνδυασμό με την ομολογία του πιστού. Ο πιστός και η εκκλησία, ωστόσο, δεν έπρεπε να μείνουν στην αρχική ομολογία. Έπρεπε τον «αγιασμό θέσης» που είχαν με την αναγέννηση, να τον αναπτύξουν, με την καθημερινή επίδραση του Λόγου μέσα τους, σε «αγιασμό πράξης» στην καθημερινότητά τους.

Αν θέλουμε να αυξηθούμε στον αγιασμό διά του Πνεύματος, είναι ανάγκη ο Λόγος του Θεού να ασκεί την όμορφη αγιαστική του επίδραση κάθε μέρα στη ζωή μας. Να τον διαβάζουμε, να εμβαθύνουμε σ' αυτά που διαβάζουμε, να ζητούμε με προσευχή την ερμηνεία του Πνεύματος, και τέλος να εμπιστευόμαστε τον Λόγο του Θεού, ακριβώς επειδή «ο Λόγος του Θεού είναι αλήθεια»!

Ευχαριστούμε τον Θεό:

- * Για την αξιοπιστία του Λόγου του.
- * Για τη δύναμη εξαγνισμού του Λόγου του
- * Γιατί ο Λόγος του σήμερα είναι προσιτός σε πάνω από 3.000 γλώσσες και διαλέκτους.

Εξομολογούμεστε:

- * Ότι δεν έχουμε εκτιμήσει όσο θα έπρεπε τον Λόγο του Θεού και τη δύναμη της παλιγγενεσίας που μπορεί να έχει στη ζωή μας.
- * Ότι πολλές φορές δεν εμπιστευόμαστε τις αλήθειες του και την αξιοπιστία του.

Παρακαλούμε:

- * Για τους λαούς της γης (κάπου 1,8 δισ. κόσμος) που ακόμα δεν έχουν ούτε ένα μικρό κομμάτι του Λόγου του Θεού στη γλώσσα τους.
- * Για τις διακονίες διάδοσης του Λόγου του Θεού, τις εκδόσεις, τα χριστιανικά βιβλιοπωλεία και τη διακονία της Ελληνικής Βιβλικής Εταιρείας.

Πέμπτη 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2021

Η ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

Δεν θα πεθάνουμε όλοι· θα μεταμορφωθούμε όμως όλοι, σε μια στιγμή, όσο θέλει το μάτι για ν' ανοιγοκλείσει, όταν ηχήσει η σάλπιγγα των έσχατων καιρών... [Α΄ Κορινθίους 50-55].

Το πιο συνηθισμένο ερώτημα στις διαπραγματεύσεις, όταν ιδίως πρόκειται για μια ανακαίνιση σπιτιού ή για ένα μεγάλο δημόσιο έργο που υπόσχεται ν' αναμορφώσει το περιβάλλον, είναι «πόσο χρόνο θα μας πάρει όλη αυτή η εργασία;» Κι εδώ είναι που συνήθως τα χαλάνε οι συναλλασσόμενοι, γιατί στα συμβόλαια λένε 6 μήνες και τελικά γίνεται 6 χρόνια, μετά έρχονται οι ρήτρες, κ.ο.κ. Ο απόστολος Παύλος με θεία αποκάλυψη μας διαβεβαιώνει για μια μεγάλη αλλαγή στη ζωή μας, ένα γεγονός που τοποθετείται στα τέλη των καιρών, κι αυτό είναι η ανάσταση των νεκρών. Ασχολείται, όμως, και με το τι θα γίνει με τους πιστούς που θα ζουν. «Αυτοί», μας λέει, «θα μεταμορφωθούμε όλοι σε μια στιγμή με ένα ανοιγοκλείσιμο του ματιού...» Τη στιγμή αυτή ο Κύριος Ιησούς Χριστός την ονομάζει «παλιγγενεσία» (Μτ 19:28). Αυτό είναι και το θέμα μας σήμερα: Η Παλιγγενεσία της Ανάστασης».

Από την εποχή του Παύλου ως τις μέρες μας, όλοι οι επιζώντες πιστοί, όπως κι ο Παύλος τότε, προσδοκούν την παλιγγενεσία της ανάστασης των νεκρών και της μεταμόρφωσης των εν ζωή πιστών. Πρόκειται για ένα γεγονός υπερκόσμιο που κανένας δεν ξέρει πώς θα γίνει. Μόνο να το εικάσει μπορεί. Ο Παύλος βάζει στη διήγηση και την εικόνα της σάλπιγγας. Το ίδιο κάνει και στο Α΄ Θεσ 4:16 όπου μιλάει για «πρόσταγμα», για «φωνή αρχαγγέλου» και για «σάλπιγγα Θεού». Θυμίζουν όλα αυτά τη σκηνή της Νομοδοσίας στο Σινά, όταν ακούγονταν προσταγές, σάλπιγγες και εμφανίστηκαν άγγελοι. Εκείνη την εποχή ο ουρανός αποκάλυπτε την κυριαρχία και την αγιότητά του – στα τέλη των καιρών ο ουρανός θ' αποκαλύψει την αγάπη του για την εκκλησία που θα πάει να συναντήσει τον Κύριό της.

Η παλιγγενεσία της ανάστασης των νεκρών είναι το καθοριστικό γεγονός στη ζωή του κάθε πιστού. Αλίμονο αν η εκκλησία του Θεού πορευόταν εδώ στη γη χωρίς καμιά προοπτική. Αλίμονο αν μέσα στις θλίψεις, τους διωγμούς και τις αντιξοότητες, μέσα στην αρρώστια, στις πανδημίες και στη φθορά δεν είχε το αστέρι της Ανάστασης να την οδηγή. Αλίμονο αν αντιμετωπίζοντας τον θάνατο ακόμα και των πιστών ανθρώπων, δεν είχε μπροστά της το όραμα της παλιγγενεσίας της ανάστασης! Κι αυτή η παλιγγενεσία κατά την υπόσχεση του Χριστού θα είναι γεγονός ανταμοιβής για όσους τα άφησαν όλα και τον ακολούθησαν πιστά.

Τι ρόλο παίζει αυτό το εσχατολογικό γεγονός στη δική μας ζωή; Προετοιμαζόμαστε πνευματικά για να συναντήσουμε τον Κύριο μας στην ανάσταση των νεκρών; Θα μας βρει έτοιμους; «θα βρει άραγε πιστούς ανθρώπους στη γη;»

Ευχαριστούμε τον Θεό:

- * Για την ελπίδα της Παλιγγενεσίας της Ανάστασης.
- * Για τη βεβαιότητα πως είτε εν ζωή είτε όχι, θα συναντηθούμε με τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Ομολογούμε:

- * Ότι δεν βλέπουμε την προοπτική της ζωής μας μέσα από το πρίσμα της παλιγγενεσίας της ανάστασης.
- * Ότι οι μέριμνες της ζωής πολλές φορές μάς καταβάλλουν, ιδιαίτερα αυτές τις μέρες της πανδημίας, και ξεχνούμε να κοιτάξουμε μπροστά στην έξοδο του τούνελ.

Παρακαλούμε:

- * Η ελπίδα της παλιγγενεσίας της ανάστασης να αναπερνώνει κάθε μέρα το χριστιανικό φρόνημά μας.
- * Για την παρηγορία της ανάστασης σε όλους όσοι θρηνούν ιδιαίτερα για απώλειες ζωής απ' τον κορωνοϊό.
- * Προσευχόμαστε για τις δομές ηλικιωμένων της Κοινοτήτάς μας, όπως είναι «Ο Καλός Σαμαρείτης», στην Κατερίνη, και η «Λωίδα», στην Αθήνα, καθώς και για το έργο της Κλινικής «Άγιος Λουκάς», στη Θεσσαλονίκη.

Π α ρ α σ κ ε υ ή 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2021

Η ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ήθελε έτσι να την εξαγάσει, αφού την καθάρισε με το λουτρό του βαπτίσματος και με το λόγο, ώστε η εκκλησία να του ανήκει ως νύφη με όλη της τη λαμπρότητα, την καθαρότητα και αγιότητα, χωρίς ψεγάδι ή ελάττωμα ή κάτι παρόμοιο [Εφεσίους 5:26-27].

Κάπως περίεργα ακούγεται «η Παλιγγενεσία της Εκκλησίας». Κι αυτό, γιατί και ιστορικά και βιβλικά δεν μπορούμε να φανταστούμε την εκκλησία σαν κάτι στατικό. Στο πέρασμα των αιώνων από την αρχέγονη εκκλησία πήγαμε στην αποστολική του 1^{ου} αιώνα κι από κει στους διωγμούς των δύο επόμενων αιώνων ως στον Μεγάλο Κωνσταντίνο, που καθιέρωσε τον Χριστιανισμό σαν επίσημη θρησκεία, οπότε τέρμα οι διώξεις και γενικότερα ο κατατρεγμός.

Τώρα άρχισαν οι διαιρέσεις, οι αντιπαραθέσεις, τα σχίσματα, και φτάνουμε αισίως στη Μεταρρύθμιση του Λούθηρου, τον 16^ο αιώνα. Αλλά και πάλι η μεταρρυθμισμένη εκκλησία αναμορφώθηκε ξανά και ξανά, για να φτάσει να επικρατήσει το σλόγκαν που ξεκίνησε από τον ιερό Αυγουστίνο: «Η μεταρρυθμισμένη εκκλησία πρέπει πάντοτε να μεταρρυθμίζεται» (*Ecclesia Reformata semper Reformanda*).

Είναι, όμως, αυτό που εννοούσε ο Παύλος στο Εφ 5:26-27; Μια για πάντα ο Χριστός καθάρισε την εκκλησία με το βάπτισμα και με τον Λόγο. Η διαδικασία, κατά τον John Stott, παραπέμπει στο νυφικό λουτρό που λάβαινε χώρα πριν από τον εβραϊκό και τον ελληνικό γάμο. Στη συνέχεια την αγίασε την εκκλησία κι εξακολουθεί να την αγιάζει με τη δύναμη του Πνεύματος που κατοικεί μέσα της.

Πολλοί αναρωτιούνται: μα για ποια άγια εκκλησία μιλάμε, αφού υπάρχουν σκάνδαλα, χωρισμοί, διαιρέσεις, κακή μαρτυρία, αμαρτίες και τόσα άλλα. Πού είναι η αγιότητα; πού είναι η παλιγγενεσία της εκκλησίας; Σωστά όλα αυτά και πραγματικά. Ο Παύλος, όμως, βλέπει την εκκλησία στην εσχατολογική της δόξα, όταν ο Χριστός θα την παρουσιάσει άμωμη, χωρίς κηλίδα ή ρυτίδα. Ίσως το νόημα του σλόγκαν για διαρκή αναμόρφωση να είναι ότι η εκκλησία πρέπει να εμμένει στην ομολογία της και στην καθαρότητα του λόγου της: στην καταδίκη της αμαρτίας, όπως παραγγέλλει ο Παύλος στην εκκλησία της Κορίνθου (Α΄ Κορ 5), και στην υγιή διδασκαλία της.

Αν θέλουμε τη διαρκή παλιγγενεσία της εκκλησίας μας, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι ο καθένας μας ως μέλη της να «αγιάζουμε τον εαυτό μας» (Α΄ Ιω 3:3) και τα άλλα ως τα αφήσουμε στην Κεφαλή της Εκκλησίας. Εκείνος αγάπησε την εκκλησία του –όχι εμείς· εκείνος πρόσφερε τον εαυτό του για χάρη της –όχι εμείς· εκείνος την καθαρίζει –όχι εμείς· εκείνος θα την αγιάσει και θα την παρουσιάσει άμωμη –όχι εμείς!

Ο δικός μας ρόλος είναι με τη ζωή μας να δείχνουμε την καθαρότητα και την αγιότητα της εκκλησίας μας, αντί να αρχίζουμε τις επικρίσεις. Να προσευχόμαστε για όλους τους αδελφούς, για την παγκόσμια εκκλησία, για τη διωκόμενη εκκλησία, και πάνω απ' όλα, για την ενότητα της εκκλησίας μας.

Ευχαριστούμε τον Θεό:

- * Για τη μεγάλη οικογένεια των αγίων –την παγκόσμια εκκλησία του.
- * Για την καθαρότητα και την αγιότητα των πιστών του Χριστού.
- * Για την ενότητα, που σε μεγάλο ποσοστό καλλιεργείται στην πατρίδα μας από τον Πανελλήνιο Ευαγγελικό Σύνδεσμο.

Ομολογούμε:

- * Ότι πολλές φορές χτυπήσαμε πάνω στην πληγή, κι αντί να βοηθήσουμε στη θεραπεία της, τη ματώσαμε περισσότερο.
- * Ότι θεωρήσαμε τον εαυτό μας καλύτερο από τους άλλους, ενώ το αντίθετο συνέβαινε.
- * Ότι αντί να τονίσουμε αυτά που μας ενώνουν, προβάλαμε αυτά που μας χωρίζουν.

Παρακαλούμε:

- * Το Πνεύμα του Θεού να διενεργεί τη διαδικασία της παλιγγενεσίας κάθε μέρα στη ζωή μας.
- * Για την αύξηση των εκκλησιών μας και τη δημιουργία νέων εκκλησιών σε κάθε γωνιά της πατρίδας μας.
- * Μέσα από τις προσωπικές μας σχέσεις να δείχνουμε προς τα έξω την καθαρότητα και την ενότητα της εκκλησίας μας.

Η ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑΣ

Είναι αδύνατο αυτούς που μια φορά φωτίστηκαν, γεύτηκαν τη δωρεά του Θεού, δέχτηκαν τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, γεύτηκαν την ομορφιά του λόγου του Θεού και τις θαυματουργικές ενέργειες που προμηγάνε πως έρχεται η βασιλεία του Θεού, και παρ' όλα αυτά πρόδωσαν την πίστη τους, είναι αδύνατο να τους κάνουμε να ξαναεπιστρέψουν στον Θεό με τη μετάνοια, τη στιγμή που με τη συμπεριφορά τους ξανασταυρώνουν και διαπομπεύουν τον Υιό του Θεού (Εβραίους 6:1-8).

Μια παλιγγενεσία που δεν είναι δυνατόν να βιωθεί. Είναι η Παλιγγενεσία της Μεταμέλειας μια καρδιάς, που εσκεμμένα επιστρέφει στην αμαρτία, ενώ μάλιστα έχει γνωρίσει τη χάρη του Θεού. Η μεταμέλεια της καρδιάς να δεχτεί ανεπιφύλακτα τον Χριστό, είναι ένα ευλογημένο έργο παλιγγενεσίας. Δείτε, για παράδειγμα, τι έγινε με τον απόστολο Παύλο λίγο προτού μπει στη Δαμασκό. Ένα εκτυφλωτικό φως τον πέταξε κάτω από το αλόγο του κι έχασε το φως του. Μπήκε στην πόλη ταπεινωμένος μπροστά στο άγημα που οδηγούσε, και υποταγμένος απόλυτα στον Κύριο Ιησού Χριστό. Όμως, η μεγάλη παλιγγενεσία της μεταμέλειας είχε επισυμβεί. Οδυνηρή αλλά ευλογημένη.

Το ερώτημα που συχνά ανέκυπτε ανάμεσα στους πιστούς του πρώτου εκείνου καιρού είναι τι γίνεται μ' εκείνους που πιεσμένοι ή φοβισμένοι από τους διωγμούς του Ιουδαϊσμού κίτευαν και αρνούσαν τον Χριστό, που ώς τότε τον είχαν λατρεύει και είχαν γευτεί τις ευλογίες της σωτηρίας. Τι θα γίνει μ' αυτούς; Τίποτα από ανθρώπινη πλευρά. Κανένας δεν μπορεί να τους «ανακαινίσει» σε μετάνοια. Μόνον το Πνεύμα του Θεού μπορεί να μιλήσει στην καρδιά τους. Κάποτε, στο παρελθόν, βρήκαν τη θαυμαστή συγχώρηση, που δεν μπορεί με λόγια να περιγραφεί. Όπως οι πρώτοι οπαδοί του Χριστού, έτσι κι αυτοί ομολογούσαν τον Κύριο Ιησού σαν τον μόνο σωτήρα και Κύριό τους. Τώρα, όμως, τον αρνούνται και με τη συμπεριφορά τους τον ξανασταυρώνουν και τον διαπομπεύουν, όπως έκανε ο άνομος και άθεος εκείνος όχλος που τον χλεύαζε κάτω από τον σταυρό.

Υπάρχουν και σήμερα «πρώην χριστιανοί». Ίσως είναι σκανδαλισμένοι, ίσως παρασύρθηκαν από κάποιον πειρασμό, ίσως τους τράβηξε η σαγήνη του κόσμου. Το εδάφιο αυτό δείχνει με δυο μόνο λόγια τη σοβαρότητα της προσβολής τους προς τον Κύριο. Ατίμασαν τη θεοτιπία του. Είναι ο Υιός του Θεού αυτός που για άλλη μια φορά τον σταυρώνουν. Ενώ κάποτε τον λάτρευαν και τον τιμούσαν, παιδιά του Κυριακού Σχολείου, στη νεολαία της εκκλησίας τους και στις χορωδίες, παιδιά πιστών ανθρώπων και εργατών του ευαγγελίου, τώρα τον βλέπουν όπως τον έβλεπαν οι όχλοι την ώρα του πάθους του: «καταπεφρονημένον και απερριμμένον υπό των ανθρώπων». Μια παλιγγενεσία που δεν είναι δυνατόν ανθρωπίνως να βιωθεί. Ας προσευχό-

μαστε γι' αυτά τα άτομα που ξεκινήσαμε μαζί αλλά που τώρα δεν είμαστε μαζί. Εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε. Μπορεί όμως ο Θεός! Μέσα από περιστάσεις, αποτυχίες και αντιξοότητες μπορεί να τους ελκύσει στην ποίμνη του.

Ευχαριστούμε τον Θεό:

- * Για την παλιγγενεσία της μεταμέλειας που τις ευλογίες της τις απολαμβάνουμε όσο μένουμε ενωμένοι με τον Χριστό.
- * Γιατί ο Θεός μάς κρατάει στην πίστη παρ' όλες τις σειρήνες του κόσμου και της σάρκας.

Εξομολογούμαστε:

- * Ότι πολλές φορές σκανδαλίσαμε με τη συμπεριφορά μας ανθρώπους που μας είχαν για παράδειγμα.
- * Ότι πολλές φορές ξεχνάμε τους παλιούς συνοδοιπόρους μας και δεν προσευχόμαστε γι' αυτούς. Ίσως και δεν τους αγαπάμε...

Προσευχόμαστε:

- * Να μας φυλάει ο Θεός από τον κίνδυνο της αποστασίας.
- * Για τους παλιούς συνοδοιπόρους μας, να δουν από πού ξέπεσαν και να μετανοήσουν.
- * Για τις εκκλησίες μας, να φροντίζουν με αγάπη τα αδύναμα πρόβατα που ακόμα έχουν ανάγκη το αγνό άδολο γάλα του Λόγου του Θεού.
- * Για τις διακονίες που δουλεύουν με ανθρώπους εξαρτημένους, με τη σωματεμπορία και με άλλες ευάλωτες ομάδες.

Κυριακή 10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2021

Η ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Όλοι, εμείς, λοιπόν, χωρίς κάλυμμα στο πρόσωπο, κοιτάζουμε σαν σε καθρέφτη τη λαμπρότητα του Κυρίου και μεταμορφωνόμαστε σ' αυτήν τη λαμπρή εικόνα του· με την ενέργεια του Κυρίου, που είναι το Πνεύμα, βαδίζουμε από δόξα σε δόξα (Β΄ Κορ 3:12-18).

Κάποτε πήρα ένα δώρο. Ήταν ένα όμορφο κουτί στολισμένο με χρυσαφιά κορδέλα, πολύ ελκυστικό κουτί. Κι όταν το άνοιξα, είχε μέσα πολλά δώρα. Μικρά, χρήσιμα πράγματα, που όλα είχαν τη θέση τους και το γούστο τους.

Κάπως έτσι μοιάζει και το βιβλικό κείμενο της σημερινής μας προσευχής. Είναι ένα όμορφο εδάφιο που μέσα του έχει πολύτιμα δώρα: ο καθρέφτης, η δόξα του Κυρίου, η λαμπρή εικόνα του, το Πνεύμα του Κυρίου. Στην παλιά διαθήκη, μονάχα στον Μωυσή επιτρεπόταν να δει τη δόξα του Κυρίου. Στη νέα διαθήκη, όλοι εμείς έχουμε το προνόμιο να κοιτάζουμε... τη λαμπρότητα του Κυρίου. Το πρόσωπο του Μωυσή έπρεπε να καλύπτεται όταν ολοκλήρωνε τη συνομιλία του με τον λαό, όμως εμείς μπορούμε να είμαστε χωρίς κάλυμμα. Μπορούμε να κρατάμε ξεσκέπαστο το πρόσωπό μας, καθώς εξομολογούμαστε και εγκαταλείπουμε την αμαρτία, όντας εντελώς ειλικρινείς με τον Θεό και με τον εαυτό μας. Όπως είπε κάποτε ένας παλιός ιεραπόστολος στην Ινδία, πρέπει «ν' αφήσουμε τα καλύμματα της αμαρτίας, την προσποίηση, κάθε υποκρισία, κάθε προσωπίδι, κάθε προσπάθεια συμβιβασμού, κάθε ημίμετρο, κάθε αμφιταλάντευση».

Το επόμενο βήμα είναι «κοιτάζουμε σε καθρέφτη τη λαμπρότητα του Κυρίου». Ο καθρέφτης είναι ο Λόγος του Θεού. Καθώς πηγαινούμε στη Βίβλο, βλέπουμε τον Κύριο Ιησού ν' αποκαλύπτεται σε όλη του τη μεγαλοπρέπεια. Δεν τον βλέπουμε ακόμη πρόσωπο με πρόσωπο, αλλά μονάχα όπως καθρεφτίζεται μέσα στον Λόγο του. Προσέξτε ότι είναι η λαμπρότητα του Κυρίου που κοιτάζουμε. Καθώς κυριαρχούμαστε απ' αυτή τη δόξα του Κυρίου Ιησού Χριστού, μεταμορφωνόμαστε στη λαμπρή εικόνα του. Εδώ, με μια λέξη, έγκειται και το μυστικό της χριστιανικής αγιότητας: στη ζωή μας να κυριαρχήσει ο Χριστός. Όχι ο εαυτός μας: αυτό φέρνει μονάχα ήττα. Όχι οι άλλοι: αυτό φέρνει απογοήτευση. Να κυριαρχήσει η λαμπρότητα του Κυρίου, και τότε θα γινόμαστε όλο και περισσότερο σαν κι αυτόν. Αυτό είναι η παλιγγενεσία της νέας πορείας με τον Χριστό.

Ενώ στην παλιά διαθήκη μονάχα ένας άνθρωπος είχε τη δόξα στο πρόσωπό του, σήμερα αυτό είναι το αγορασμένο με αίμα προνόμιο κάθε παιδιού του Θεού. Και αντί απλά να αντανakλούμε τη δόξα του Θεού στο πρόσωπό μας, όλοι εμείς στη νέα διαθήκη μεταμορφωνόμαστε σ' αυτή τη λαμπρή εικόνα του, βαδίζοντας από δόξα σε δόξα διά του Πνεύματος. Ενώ το πρόσωπο του Μωυσή αντανakλούσε εξωτερικά τη δόξα, το δικό μας πρόσωπο εκπέμπει δόξα από τον εσωτερικό κόσμο της καρδιάς.

Είθε ο Καινούργιος Χρόνος 2021 να είναι η ανάμνηση μιας Παλιγγενεσίας Νέας Πορείας, όχι μόνο για το Έθνος μας αλλά και για τη ζωή μας με τον Χριστό.

Ευχαριστούμε τον Θεό:

- * Για το προνόμιο να μπορούμε να ατενίσουμε τη δόξα του.
- * Για τη μεταμορφωτική δύναμη του Λόγου του.
- * Για την πορεία της χριστιανικής ζωής που εκείνος μας εξασφαλίζει.

Εξομολογούμε:

- * Ότι πολλές φορές η αμαρτία και ο κόσμος θαμπώνουν τον καθρέφτη μας και δεν βλέπουμε τη δόξα του Θεού.
- * Ότι δεν χαιρόμαστε τη ζωή μας με τον Χριστό –απλά την υφιστάμεθα.

Παρακαλούμε:

- * Ο Καινούργιος Χρόνος να είναι μια λαμπρή Παλιγγενεσία Πορείας από δόξα σε δόξα.
- * Για την καινούργια γενιά: τους νέους, τους εφήβους των εκκλησιών μας καθώς και τα νεαρά ζευγάρια.
- * Προσευχόμαστε για τους ιεραποστόλους μας που αντιπροσωπεύουν την κοινότητά μας στην ευθύνη της «Μεγάλης Αποστολής».

Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ:

- Προάγει το πνεύμα της χριστιανικής αγάπης και ενότητας.
- Ενθαρρύνει το πνεύμα της χριστιανικής κοινωνίας και συνεργασίας.
- Συντονίζει κάθε προσπάθεια για κοινή μαρτυρία κι εκπροσωπεί την κοινότητά μας στην πολιτεία.

<i>Για οποιαδήποτε άλλη πληροφορία σε σχέση με το έργο του Π.Ε.Σ., την εγγραφή σας ως μέλος του Π.Ε.Σ. και την ενεργό συμμετοχή σας, απευθύνεστε:</i>	Στην ΑΘΗΝΑ:	Στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:
	ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ Γ. Σουρή 14, 185 47 (Ν. Φάληρο) Πειραιάς	Κ. Παλαιολόγου 6 546 22 Θεσσαλονίκη
	Τηλ.: 210.4834001	Τηλ. & φαξ: 2310.273380
	Φαξ: 210.4834000	
	email: fotisr@amginternational.org	<i>Για καταθέσεις ο αρ. τραπ. λογ. είναι:</i>
	website: www.evangelicals.gr	Alpha Bank 720 002101 047206

Η ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ Π.Ε.Σ.:

Γιώργος Καλοτεράκης, *πρόεδρος*
Αιδ. Παντελής Σιδηρόπουλος, *αντιπρόεδρος*
Φώτης Ρωμαίος, *γ. γραμματέας*
Αιδ. Κων/νος Λαζαρίδης, *ταμίας*
Πάυλος Δημητριάδης, *μέλος*
Ηλίας Χατζηελευθερίου, *μέλος*
Στέφανος Μποτώνης, *μέλος*

Το παρόν πρόγραμμα της Παγκόσμιας Εβδομάδας Προσευχής στα ελληνικά εκδίδεται και κυκλοφορεί με τη φροντίδα και τη δαπάνη του Πανελληνίου Ευαγγελικού Συνδέσμου (Π.Ε.Σ.) που είναι μέλος:

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
(EUROPEAN EVANGELICAL ALLIANCE)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
(WORLD EVANGELICAL ALLIANCE)

Ευχαριστούμε:

- τον Χάρη Νταγκουνάκη για τη συγγραφή των κειμένων.
- το Logos Graphics και τη Δήμητρα Παπαναγή για την επιμέλεια της έκδοσης.